

ningsreglement for de umiddelbart under Ministerierne ansatte Embedsmænd mindre tilraadeligt, ere forandrede, vil kunne ordnes paa en af 2 Maader, nemlig enten derved, at de Gageforhøielser, Regjeringen anseer for nødvendige, optages i den aarlige Finantsløv, eller derved, at der aarligen forelægges en særskilt Lov om de Forhøielser, der saaledes ansees retfærdige og billige. Vi erkjende imidlertid, at det hidtil har været forbundet med Vanskeligheder for Regjeringen, ved Finantslovenes Behandling at sætte Tillæg til Embedslønninger igjennem, og vi kunne ei heller andet end indrømme Minoriteten, at ogsaa andre Grunde tale for, ei at optage deslige Tillæg i selve Finantsloven. Derimod finde vi ikke de samme Betænkneligheder ved det andet af os opstillede Alternativ, og vi skulle derfor ansee det for rettest, at der indtil videre aarligen forelægges Rigsdagen et Udkast til Lov om de Tillæg til de ministerielle Embedsmænds Lønninger, der i det tilkommende Finantsaar vilde være nødvendige. Vi tillade os derhos, for at vise, hvorledes en saadan Lov for det nu anstundende nye Finantsaar vilde blive beffaffen, som Bilag Nr. 1, at vedføie en Udvalget fra Finantsministeriet tilskillet Fortegnelse over de Tillæg, der, hvis Lovudkastets Bestemmelser om Gagerne Størrelse iøvrigt maatte bifalbes, vilde være at tilstaae for bemeldte Finantsaar. Og troe vi endvidere kun at burde tilføie, at det ved Forelæggelsen af saadanne aarlige Lovudkast vilde kunne opnaaes, at det kunde komme under Overveielse, om de enkelte Embeder, der iøvrigt maatte høre under samme Kategorie, i de forskellige Ministerier eller de forskellige Contoirer, vare af saadan Beskaffenhed, at Lønningerne burde bestemmes for dem alle til samme Beløb, et Hensyn, der, som meldt, forekommer flere af os af Bigtighed, naar en endelig Lov om de ministerielle Embedsmænds Lønninger skal tages under Afgjørelse.

Udvalgets Minoritet — medundertegnede Dahl og Nyholm — troer ikke, at de af Finantsministeren paaviste Mangler ved den nuværende Tilstand saaledes ville kunne ryddes tilside, og den finder det navnlig lidet hensigtsfærende, enten ved Finantsloven eller ved en

anden aarlig forelagt Lov at tilveiebringe en høiere Lønning for de Embedsmænd, der under de forskellige Ministerier i Statsstjenestens Interesse derpaa kunne have et gyldigt Krav. Det forekommer Minoriteten, at det er rettest at Saameget som muligt af hvad der kan ordnes ved Løve holdes ude af den aarlige Finantsløv, da det ellers bliver umuligt at tilendebringe dennes Behandling i en saa kort Tid, som det af mange andre Grunde er ønskelig, ja vel endog næsten nødvendigt. Naarlig at afhandle, hvilke Embedsmænd, der under de forskellige Ministerier skulle tildeles en høiere Lønning synes derhos, da man ikke vil kunne undgaae at komme ind paa personlige Forhold, at være saare ubehageligt ei blot for de paagældende Embedsmænd, men ogsaa for Ministeriet og Rigsdagen, hvortil kommer, at den høiere Lønning for hver Embedsmænd, naar den skulde bestemmes ved Finantsloven, maatte blive saare precair, idet den var udsat for, om og engang ved Finantsløv bestemt, i en følgende Finantsløv at blive nedsat. En saadan Usikkerhed i Embedsmændenes Stilling synes lidet ønskelig.

Minoriteten kan saaledes ikke indrømme, at Majoriteten i væsentlig Grad har svækket de af Regjeringen for Lovforslaget anførte Grunde. Vel har ogsaa den havt nogen Betænknelighed ved Løven, væsentligst fordi denne Lov ikke, som de fleste andre Lønningslove, er ledsgaget af et Regulativ, der udviser, hvilke Embedsmænd Løven skal angaae, men da det maa erkjendes, at Tiden neppe endnu er kommen til at give et Regulativ for alle Ministerierne, idet at det for nogle af disse neppe blev givet uden under Tryk af et for stort Personale, og da Lovforslaget, om det ophøies til Lov, dog altid er et Fremskridt paa Veien til en fast Lønningslov, ogsaa for denne Klasse af Embedsmænd, maa Minoriteten ansee det rettest, at Lovudkastet fremmes.

Billiges denne Anskuelse af Thinget, er iøvrigt det samlede Udvalg enigt i at foreslaae følgende Forandringer:

Hvad angaaer Udkastets § 2, da er der den aarlige Gage for Departementsdirecteurer og Departementschefer, saavelsom for nogle andre med disse i Klasse satte Embedsmænd,